

je g. 1690 Papa Aleksandar VIII proglasio Svecem. OO. Franjevci nastojali su da među pukom šire pobožnost prema svomu velikom Bratu, a Svetac je svojim štovateljima dijelio obilne milosti. U našim krajevima gotovo u svakoj franjevačkoj crkvi nalazio se je oltar sv. Paškala; u mnogim mjestima proslava njegova dana bila je spojena s pučkom svečanošću pa sa narodnim sajmom ili pazarom. Tako je bilo u Šibeniku, Sinju, Karinu, Zaostrogu itd.

I na Dobromu su nastojala naša braća da uvedu i u puku prošire pobožnost prema sv. Paškalu. Odmah u početku bio je u kapeli jedan oltar na čast sv. Paškala, a trgovac Antun Katić darovao je za oltar Svečev kip.⁸⁶ God 1737, za gvardijanstva O. Antuna Šimića, dozvolom nadbiskupa Antuna Kačića, uvedena je devetnica na čast sv. Paškala sa izloženim Svetotajstvom.⁸⁷ Pri svršetku 18. vijeka zavedena je bila i procesija na Svečev blagdan; ali o tome kasnije. Vjernici su, zagovorom sv. Paškala, primili mnoge milosti: što potvrđuju razni zavjetni darovi, koji se čuvaju u samostanskom pohraništu.

2. *Križni Put*. — Poznato je, da je pobožnost Križnog Puta jedna od najglavnijih i najmilijih pobožnosti Franjevačkog Reda. Sv. O. Franjo tako je često promatrao muku Isusovu i radi toga plakao, da je od velikih suza gotovo vid izgubio. Njegova djeca vjerno su ga slijedila u štovanju i promatranju muke Spasiteljeve. Oni su od vremena sv. O. Franje čuvari Spasiteljeva groba i drugih svetih mjesta, koja je On svojim životom i smrću posvetio i svojom predragocjenom krvlju natopio. Uz neizrecive žrtve krvi i života oni su sačuvali i spasili za katoličku Crkvu ova, svakom kršćaninu najmilija, mjesta. Svagdje po katoličkom svijetu nastojali su da što više rašire pobožnost prema mucu Isusovoj, ustanovljavajući po crkvama i kapelama postaje ili stajališta Isusova Križnog Puta. Sv. Stolica je, s obzirom na zasluge Franjevačkog Reda u širenju štovanja prema mucu Isusovoj, udijelila Franjevačkom Redu povlasticu, da

⁸⁶ Protocollo, 24.

⁸⁷ »La Novena di S. Pasquale fù istituita dal qm. R. P. Antonio Simich, allora Guard.no e primo Guard.no del Con.to, con il permesso di Monsgr. Archiv.vo qm. Antonio Kadcich, dell' anno 1737.« Protocollo, 20; LACD, 427.